

Den Jesus dere kjenner fra bibelfortellingene, hvordan er han og hvordan var han? Noen har kanskje et indre bilde av en snill og forsiktig Jesus, men Jesus var aldri en unnskyld-at-jeg-er-til-person. Han kunne refse selv gode bedrevitere, slike som fariseere og skriftlærde, men samtidig vise mildhet og godhet mot de små og redde, de som oppsøkte hjelp. I kirken i dag er det kanskje både små og redde og selv gode bedrevitere for alt jeg vet. I dagens prekentekst refser Jesus noen, men hvem? Og hører folk som oss til dem han kritiserer?

En spennende side ved Bibelens tekster er at de kan tale til oss som ingen andre tekster i hele verden. Det er fordi ordene er fra Gud, og er altså skaperord. For alt jeg vet, er det noen Gud vil nå med et budskap i dag. For Gud kan skape noe nytt i oss som hører, hvem vi enn er, selv gjennom ord som først ble talt for veldig lenge siden. I dagens prekentekst er det Jesus som taler til voksne, og vi skal legge merke til at han bruker et bilde fra barns lek.

Prekentekst: Matt 11,16-19

Hva skal jeg sammenligne denne slekten med? Den ligner barn som sitter på torget og roper til hverandre:

‘Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse.
Vi sang klagesanger, men dere ville ikke sørge.’

For Johannes kom; han verken spiste eller drakk, og folk sier: ‘Han har en ond ånd i seg.’ Menneskesønnen kom; han spiser og drikker, og de sier: ‘Se, for en storeter og vindrikker, venn med tollere og syndere!’

– Men Visdommen har fått rett, det bekrefter gjerningene hennes.»

Slik lyder det hellige evangelium.

Jeg tror vi alle sammen, voksne og unge, lekte som barn, og kanskje leker vi den dag i dag og går og stirrer ned på mobiltelefonen på jakt etter Pokèmon Go greier. Aldri var vi så dønn seriøse som da vi var små og lekte. Lek er for mange barn dyp innlevelse og fullt alvor. De som leker er i sin egen verden. I leken er det egne regler. Det er et innfor i barnas univers, og det er et utenfor.

Så hender det iblant at noen melder seg ut. De vil leke en annen lek. De vil ha sine egne regler og gå sine egne veier. De vil ikke dele det samme universet skapt av et felles sett regler, men stiller seg utenfor og ødelegger leken. Har du opplevd at noen har ødelagt den gode leken? Det er ganske kjipt.

Det var barnas lek Jesus brukte som eksempel. «Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse. Vi sang klagesanger, men dere ville ikke sørge.»

De som Jesus kaller *vi* er dem som var med på leken. De som Jesus kaller *dere* er alle utenfor, alle som hadde sine egne regler, som ikke ville være med på lekens premisser, som ikke ville danse da leken oppfordret til dans, og som ikke ville sørge da leken oppfordret til klage.

«Men Visdommen har fått rett, det bekrefter gjerningene hennes.» Med disse ordene fra Jesus om Visdommen personifisert bekrefter han at både døperen Johannes og Jesus selv har forkynt Guds frelsesplan som er den dypeste visdom fra Gud, selv om folk i samtiden har avvist dem begge. Guds visdom er ikke avhengig av hva mennesker anerkjenner og godtar, uansett hvor mange de måtte være som mener det ene eller det andre.

Når jeg nå ser ut over en stor forsamling, vet jeg ikke så mye om hvorvidt det jeg sier når inn, om det preller av, om det blir forstått, eller om du parerer det med innvendinger. Guds ord spenner over et stort register. Det er ord til trøst, ord til oppmuntring, ord om håp, poetiske vakre ord, men også ord som vil korrigere oss, endre vår kurs, smertefulle ord, formanende ord. Ord du ikke liker, men også ord du trenger. Alt er ord du trenger. Men de færreste liker å la seg korrigere. Da er det lettere å stille seg utenfor leken, på sidelinjen som trassige dårlige lekekamerater som heller vil bestemme selv og ha sine egne regler.

Det var nok dette Jesus så den gang han talte formaning og trøst, evangeliet og omvendelse, og i forkant av dette så folkets reaksjon på forkynnelsen til døperen Johannes. Voksne folk er overraskende lik til små barn, og under overflaten bærer vi de samme gamle tilbøyeligheter på pluss og minus som utgjør vår personlighet. Vi er bare blitt flinkere til å skjule det med årene.

Ved å sammenlikne folkets respons på Guds tiltale med barn som i liten grad blir med på leken, så sier Jesus at når folk ikke lar seg påvirke av forkynnelsen, så dreier det seg ikke om manglende evne til å forstå, men det handler om manglende vilje til å være med.

Forstod dere det? 'Vi spilte på fløyte for dere, men dere ville ikke danse. Vi sang klagesanger, men dere ville ikke sørge.' Noen unnskylder seg også i dag med at de får ikke noe igjen for å gå i kirken og på kristne møter, fordi det er så vanskelig å forstå. Men Jesus sier det handler om holdning, og handler det om holdning, så handler det også om moral og vi stilles til ansvar for våre valg. Manglende tro skyldes ikke liten evne til å forstå, men det skyldes liten vilje til å være med og godta de reglene som Gud sier at gjelder i Guds univers.

Jeg leste et intervju denne uka med en ateist som sa at uten troen på Gud hadde han frihet til å sette sammen livet sitt på egenhånd, og at kristendommen er mer som en pakkelsesning. Jeg opplever at pakkelsesningen er det beste, fordi han som har gitt oss den er han som har skapt oss og konstruert oss, og som dertil elsker oss over alt. Og han har ikke konstruert oss som viljeløse roboter, men med en vilje til å si nei eller å ta imot. Og tar vi imot, blir vi med på leken.

Jeg tror ikke det er for ingen ting Jesus har kalt oss til å være barn, Guds barn. Og er vi barn, så kalles vi til å leke i fullt alvor. Om lek tenker de som er voksne i hodet at det er en ikke ekte virkelighet. Men det Guds barn er med på her i kirken i dag er like fullt ekte og sant, og det er en åpen himmel over vår

gudstjeneste. Utenfra ser vi symboler og fine gamle ritualer, mens vi innenfra opplever ekte sanne Guds-ord fra Bibelen og hellige handlinger, nådens midler der Jesus Kristus virkelig er nær og til stede og skaper noe nytt i oss.

Alt følger et eldgammelt mønster fra kirkens første tid. Vår Frelser taler til oss i bibelord som leses, mens vi roper til Gud i lovsanger, om hjelp og støtte i vårt Kyrie eleison, og legger fram for Gud våre liv i syndsbekjennelse og bønn, og alt dette på ramme alvor og med innlevelse. Er du med i denne sanne leken? Vi legger vår sjel i det, vi tar Gud på ordet og legger våre liv i hans trygge hender.

Så kan det være han taler til deg i dag, du som kanskje ikke helt har sluppet taket og levd deg inn i Alvoret. Dåpen vi var vitne til skjedde på virkelig. Lille Ada er døpt med den dåpen Jesus sa var nødvendig, den i vann og Ånd. Ordene som formidles er sanne Guds-ord. Nattverden vi skal feire gir oss virkelig del i det offeret Jesus ga til soning for alle våre synder, og ikke symbolsk og på liksom, men levende sterkt og ekte. Vi får legge våre liv i det og Gud er nær.

«Who are you?»^x Vi har i denne gudstjenesten blitt utfordret til å svare på: «Hvem er du?» Er du en etterfølger av Jesus Kristus? Hva vil du si om deg selv at du er? Hver og en skal være ærlige i sitt stille svar. Kanskje er du i en prosess, en vandring mot endring. Tro handler om å gå skritt i retning av Jesus.

Uansett. Velkommen inn blant barn som leker for Herren i et fellesskap der det er det plass til hele ditt liv, og du får leve i den ekte og sanne visdommen fra Gud.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.

^x Henviser til en filmsnutt vist tidligere i gudstjenesten: https://youtu.be/czl_LDSXH_s